

„mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”

Drága Teremtőm!

Egyetlen dolog zavar ebben a szövegben: „mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” Én úgy gondolom, Atyánk, hogy Te azzal a céllal teremtettél minket, hogy tudjunk döntéseket hozni szabadon, és ezáltal olyan önkéntesen vállalt irányt vehet az életünk, amely beleilleszkedik a Te teremtői elképzeléseidbe. Örölsz, mint a Jó pásztor a visszatérő elveszett juhának. Örölsz, mint a tékozló fiú Atyja a hazatérőnek. Így eléggé rideg és elutasító ez a mondat Jézus szájából: Vagy velem tartasz vagy semmit sem tehetsz!

Én azt gondolom, hogy a Teremtő akarata az, hogy mi emberek jól döntsünk és akkor „az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek”. Tehát, mint Jézusnak, nekünk is meghívásunk van arra, hogy megváltói tetteket hajtsunk végre, hogy szebbé tegyük a világunkat a mindennapi létezésünk által is. A világ azonban sokszínű, nem lehet a bár éppoly tisztelt jézusi utat egyedül üdvözítőnek tekinteni. Minden embernek megvan a sorsa, a körülményei, tudása, talentuma – ezzel kell élnie, így nem lehet igaz az, hogy Jézuson kívül semmit sem tudunk cselekedni. Használni kell a bennünk élő Isten iránymutatásait, igent kell mondani a mindennapok kihívásaira és ezáltal jobbra kell tennünk embertársaink életét és szebbé kell tennünk a világunkat. Azt gondolom az ember egyéni életútja az, ami szent küldetéssé válhat, hozhat értékes gyümölcsöket, Teremtőnket dicsőítve.

Segíts minket, hogy mindannyian rátaláljunk a nekünk szánt útra, amely Isten Országába vezet mindannyiunkat. Ámen!

Áts András, Budapest